

Nigar Qüdrat qızı İsmayılovzadə³³**TƏSƏVVÜFÜN DİĞƏR ELMƏLƏRLƏ ƏLAQƏSİ**

Təsəvvüf İslamin mənəvi yoludur. Təsəvvüf maddi-mənəvi kirlərdən təmizlənib, gözəl əqləq və xüsusiyyətlər qazanaraq dinin mahiyyətinə uyğun yaşamaqdır. Təsəvvüf İslam aləminin mükəmməlliyini zirvələrə qaldıran şəmərələr təlimdir. Təsəvvüf mahiyyətinə görə könlün müşayyən səviyyəyə hazır ola biləsi və ilahi vüsala çatmaq üçün bir mərtəbə, qazanması, nəfsi təmizləmək, xam insandan kamıl insan sıviviyasına çatmaqdır.

Təsəvvüftün mahiyyətini təşkil edəcək bir xüsus da Məhəmməd peyğəmbərin həyat yolu, o mübarək varlığın həyat və fəaliyyətində ümumi baxışının formallaşmasıdır. Peypəmbərin həyatının hər mərhələsində insanlıqın gözəl örnək olması, insanları tərbiyə etmə, təmizləmə məsələsi onun əsas qayasıdır. Təsəvvüf əslinde insanlığın başlangıcından bütün peyğəmbərlərin həyatında var olmuşdur. Hər peyğəmbərin həyatında təsəvvüfin izlərini tapmaq olar.

Sədət əsrində kəlam, fiqh və bir sıra elmlər inkişaf etmişdir. İlk mütəsəvviflər düzüncə və təctübələrini ətraflarında toplanan insanlara öyrətməklə yanaşı, təriqət qurmamışdır. Bununla bərabər fiqh, təfsir, kəlam kimi təlimlər və hökmər var idi, lakin sistemləşdirilməmişdi. Bir müdəddət keçidkən sonra "fiqh" elmində nüfuz sahibi olan alimlər tərəfindən təlimlər səhabəyə əyrədir və "məzhəb" adı altında xalqa çatdırılmışdır. Bu məzhəblər xalq tərəfindən qəbul edilmişdir. Məzhəblər də böyük alimlərin adı ilə adlandırılmışdır. Başqa dini elmlərdə olduğu kimi, təsəvvüfun də təlqin etdiyi zövq və təqva həyatı da sədət əsrində yaşamışdır. Aradan zaman keçdikcə xalq döstdəri xalqın dünyaya malına təslim olub qəflətə düşməməsinə mane olmaq məqsədilə ilahi rizanı qazanmaq üçün onlara nəsihətlər vermiş və qəflətən oyatmaq üçün xəbərdar etmişlər. Məqsəd İslamu gözəl yaşamaq, doğru olanı təbliğ etmək, ibadətləri səmiyyətə icra etmək idi (6, 29).

Xalq bu nəsihətlərdən kifayət qədər faydalanaardı və həmin şəxsləri özlərinə rəhbər olaraq qəbul edirdi. Nəticədə bir təsəvvüf məktəbi sayılı bulan bu ustadların adı ilə sufi təriqətlər yaranmağa başlandı. Təsəvvüf tarixi ilə bağlı qaynaqlar ilk sufi təriqətləri olaraq: Muhasibiyə, Qossariyyə, Teyfuriyyə və s. adlarını qeyd edirlər. XII əsrində etibarən sufi təriqətlərinin hər birinin inkişaf edərkən müstəqil bir məktəb və təşkilat halına gəldiyi müşahidə olunur. Hər bir təriqət qurucusunun müəyyən etdiyi bəzi qanunları, adıtları var idi. Təsəvvüfün qanunları müəyyən edən mütəsəvviflər ümumilikdə öz adları ilə zikr edilən təriqətləri qurdular. Təsəvvüfün daha təsirli olmasına, xalq arasında daha sürətli bir şəkildə yayılması təmin edən təriqətlər, varlıqların bütün islam dünyasında günümüze qədər davam etdirmişdir. Təriqət qurucusu başlıca mütəsəvviflər bunlardır: Əbdülləqədir Gilani (Qadırıyyə), Əhməd Rüfai (Rüfaiyyə), Nəcməddin Kübra (Kübərəviyyə), Mövlana Celaleddin Rumi (Mövləviyyə), Səfiyəddin Ərdəbili (Səfiyyəyyə), Ömər Xəlvəti (Xəlvətiyyə), Hacı Bayram Veli (Bayramiyyə) (5, 18-19).

Təsəvvüfün fəlsəfi bir asası vardır. Təsəvvüf bir sira İslam elmləri ilə: kəlam, təfsir, fiqh və digər elmlərlə bağlıdır, lakin bununla bərabər təsəvvüfün özünməxsus xüsusi terminologiyası mövcuddur. Təsəvvüf sadəcə islam elmləri ilə deyil, ədəbiyyat, incəsənat və fəlsəfa ilə də əlaqəlidir. Təsəvvüf əslinde insan elmidir. Aləmdən siyirlərə öz ruhunda dorinlaşın insan hikmət və həqiqiyyətə sarayının qapısına çatır. Qurani-Kərimi anlayan və onu gerçək imanın yolu olaraq yaşayanlar haqqı təsəvvüf ərləridir. Dinin məqsədi insanlıq Yaradıcısını tanınmaq, Ona qarşı məqsəd və vəzifələn bilən, münasibətləri sübh, ədalət üzrəndə qurmaqdır. Təsəvvüfün hədəfi də məməni bu hədəflərə çatdırmaqdır. Bu səbəbdən də həmin qaydalar gözləşkildə aplaşmaq üçün təsəvvüfün digər elmlərlə six əlaqəsi vardır.

İslamın ənənəvi sahələrindən sayılan kəlam haqqı sübüt etmək, batılı rədd etməkdir. Təsəvvüfün hədəfi də kamıl xüsusiyyətlərə sahib olan, nöqsan sıfırlardan uzaq, uca Rəbbi qəlbən təmən bilməkdir. Kəlam elmi kitab və sənnəti əsas götürərək hər bir hadisini ağlın vasitəsilə həll etməyə çalışır. İslam ağlı hər hansı bir işə görə məsuliyyət daşımağıñ şərtlərindən biri sayırlar. Lakin Haqqıqətə çatmaq üçün müəyyən mərhələdə ağlı kifayət etmir. Təsəvvüfdə isə ağlı gücünün çatmadığı halda qəlbli yardımçı çağıraraq xilasi təslimiyətdə tapmaq mümkündür. Ağlı insanın haqqıqətə çatdırmaq üçün kifayət etmədikdə insanın qəlbini doğan fikirlər köməyə gelir. Təsəvvüf kəlam elminin haqqıqətlərini fərdin inancını sağlamlaşdıraraq Allahuvarlığı və birliyi məsləhəsində onu tam inandıgi bir birliyə qovuşdur.

Təfsir elmi Qurani-Kərimin dərin mənələrini izah edən bir elmdir. Bu istiqaməti ilə təfsir məhz qaynağın müqaddəs kitabdan alaraq qəlbə arındırmış kamilləyə çatmaq istəyen mütəsəvviflər üçün bir açar roluunu icra edir. Çünkü mütəsəvvif Qurani-Kərimi özüne asas götürür. Qurani-Kərim insan həyatının hər sahəsində insanı nəzarətdə saxlayaraq ona yardımçı olmağı, çalışaraq Allahın rızasını qazanmağı hədəf seçir. Bütün bu məsələlər də təsəvvüf əhlinin asas hədəfidir. Mütəsəvviflər bu doğru yolen qanunları Qurani-Kərimin dərin mənasında tapırlar. Təsəvvüf əhlinin başlıca ilham qaynağı Qurani-Kərim olduğundan mütəsəvviflər təfsir elminə böyük xidmət göstərmişlər. Bu baxımdan mütəsəvviflərin ayaların işarə etdiyi mənələrini ortaya çıxaraq rəqəmələşməsində böyük rol olsmuşdur. Qurannın təfsirində dərin mənələrlə baş vurularaq coxlu hikmətlərə əldə etmişlər. Təbii ki, Qurani-Kərimi tam mahiyyəti ilə anlamaq mümkün deyildir. Aşağıdakı misradə bunun sübutu belə təsvir olunur:

"Əgər yer üzündəki bütün ağaclar qələm olsayıdı, dəryaya da arxasından daha yeddi dərəyə (mürəkkəb) qatılsayıdı, yənə də Allahu sözləri (yazılmaqla) tükənməzdə. Həqiqətən, Allah yenilməz qudsrat sahibi, hikmət sahibidir (3, Loğman, 31/27). Bu baxımdan Qurani-Kərimin kəşf edilməz mənələrlə mövcuddur. Böyük mütəsəvvif Mövlana bu məvzu ilə bağlı belə deyir: "Qurani-Kərimin zəhərinin bir qab mürəkkəbə yazmaq mümkündür. Ehtiva etdiyi bütün sırları ifadə etməyə isə sahilsiz döyərlər mürəkkəb, yer üzündəki bütün ağaclar da qələm olsa, yənə də kifayət etməz" (6, 85). Bu ifadədən də belə nəticəyə gəlmək olur ki, təkəbbürli, mənəvi xəstəliyi olan insanlar Allahın ayələrini anlamaq qadıri deyilərlər. Mənəvi

təmizləmə və tərbiyə olmadan Quran, kainat və insan sırlarını bilmək mümkün deyildir. "Yer üzündə haqsız yers (layiq olmadıqları halda) təkəbbürlik edənləri ayələrimi anlamaqdan yayındıracağım (mane olacağam) (3, Əl-Əraf, 71/46).

Hədis elmi peyğəmbərin yaradılış və ya gözəl əqləq ilə bağlı xüsusiyyətləri öyrənən elmdir. Təsəvvüfün də Qurani-Kərimdən sonra üz trutduğu ikinci elm hədisdir. Günah, haram, nəfsdən qurtulmaq, saləh əməllər etmək, tavəzükərləq, səhr kimi mənəvi keyfiyyətlər kimi mövzularla bağlı hədislər təsəvvüf əhlinin anlaysı və düşüncəsinin təməlini təskil edir. Peyğəmbərimizin sadəcə sözləri və nəsibələri deyil, davranışları da insanlar tərəfindən naqıl edilmişdir. Bunların hamisi hədislərdə öz əksini tapır. Təsəvvüfün bir elm kimi ortaya çıxmışdan onca iştirə hədislər, iştirə də mütəsəvviflər tərəfindən qələmə alınan "Kitabız Zöhdlər", hədis elmi ilə təsəvvüf arasında köprü yaratmışdır (4, 87).

İslamın ilkin dönmələrində fiqh elmi və dünyəvi bütün məsələləri şərh edirdi. Bu elmi öyrənənlər "fəqih" adlanır (alim). Fiqh sözü varlığın və hadisələrin hikmətini bilən, insanların dini məsələlərdə lehina və əleyhinə olan məsələləri bər-birindən seçməyi imkənli ifadə edirdi (2, 48). Təsəvvüf də insanların lehina və ya əleyhinə olanları həm zahiri, həm də batini yönü ilə bətib, ondan nöticələrə emal etməsidir. Fiqh dəstəmət, namazı düzgün qılmaq, oruc, dini şartları bildirir. Təsəvvüf isə qələbi təmizləyib qulu mərifətə və həssaslığa hazırlayır.

Fənni elmlərin təsəvvüfə əlaqəsi olmadığını iddia edənlər yanılırlar. Varlıqların və hadisələrin yaranmasındaki hikmət və keyfiyyətlərə bağlı axtarışlar aparan hər bir elmi faaliyyətin yolu sonunda ametafizik bir nöqtəyə çatır. Bu da fənni elmlərin təsəvvüfə qoşusacağı nöqtədir. Çünkü təsəvvüf kainatda bütün varlıqların sırr və hikmətlərini, yəni metafizik yönərlərin ümumi olaraq təhlili, təsbih və müzəyyən edir. Fənni elmlərin maraqla dairəsi maddi aləm, yəni təbii şeylərdir. Buna görə də maddi aləmə aid olan hər bir kəşf Yaradıcının qidarı və əzəmatinə çixır. Başqa yəndən İslam maddəni belə, metafizik yönərlə ilə birləikdə incələyir. Çünkü maddi aləmdəki hər kəşf yəni bilinməyənlərə yol açır. Xüsusi ilə müasir dövrümüzdə bu elmlərin ağıllara heyrət, heyrənlər vərən nöqtələrə çatması, nöticədə fiziki qərəbkələrin metafiziklərə üz-üzə galmasına səbəb olmuşdur (6, 92). İnsanların genləri üzrənən apanılan araşdırımlar, ortaya çıxan yeni kəşflər hər insanın öztüne aid olan bir şifrosu olduğunu ortaya çıxarmışdır.

İncəsənat qəbli qidalandırılan vasitədir. İncəsənatın incəlik və zərifikət insanın mənəvi dərinliyi ilə parallellik təşkil edir. İncəsənatın bir çox sahəsində təsəvvüf motivləri görə bilarık. Mütəsəvviflər müsiqini qəlbə qida kimi dayarlılaşdırırlar, heç də rədd etməmişlər. Müsiqinin müşaiyəti ilə səslendirilən qəzəl, qəsidi, ilahi kimi mənzunələrin yardımı ilə qələbi coşğuya götərmiş və "təsəvvüf müsiqisi" adlanan müsiqinin növünün meydana çıxmasına səbəb olmuşdur. Suflıların ney, küdmən müşaiyətində saatlarda fasılısız rəqs etmələri "Nə yana dənərsiniz Allahı görürsünüz" düzüncəsi Uca Rəbbələri sonusuz sevginin təzahürüdür.

Təsəvvüfün təfəkkür sisteminin ən mühüm ifadə vasitəsi ədəbiyyat olmuşdur. İslam dininin qəbul etdiyi ədəbiyyat ilə təsəvvüf ədəbiyyatı eyni pillədədir. Təsəvvüf mənəvi, hiss, fikir və həyəcanları bəlli bir üslub və əzəb daxilində satırlarla, məsralara, sözə çevirmişdir (1, 2-3).

Qoşa bilmədiyi hər hansı bir şəxəs satırlar vasitəsilə çataraq, sadəcə könlüllərə deyil, dərinlik və məzmun genişliyinə sahib olduğunu görə də ədəbiyyata böyük bir zənginlik vermişdir. Allahın varlığı və birliyi, yaradılış, varlığın haqqıqəti, Hz. Məhəmməd, Hz. Əliyə, imamlara və sahəbələrə duyulan sevgi, təriqət ədəb və ərkəni, ilahi eşq, vəcd, insana verilən dəyər, kamıl insan təsviri, dünyanın fəaliyi, gözəl əqləq, nəfsin tərbiyəsi, kəramət, zikr, səma kimi mövzular təsəvvüf ədəbiyyatının asas mövzularıdır.

Təsəvvüfün geniş mənəvi İslam mədəniyyətinin bütün sahələrində təzahür etdiyindən türk təsəvvüfi də orijinal ədəbiyyat olaraq əməkdaşlıq mədəniyyətinin zənginləşdirilmişdir.

Türk dünyasında təsəvvüf cərəyanının inkişaf edib yayılması ədəbiyyatda təsir etməyə bilməzdi. İnsanın nəfşini tərbiyə etməsi, ilahi eşqdan nəsibini alması və vüsala çatması, eyni zamanda dünyanın fəaliyi, gözəl əqləq kimi düşüncələr təsəvvüf ədəbiyyatının asas mövzusudur.

Türkələr İslam dinini qəbul etdikdən sonra yaranan ədəbiyyat ilə təsəvvüf ədəbiyyatı eyni pillədədir. Anadoludakı təsəvvüfün ilk ədibləri Yəsəvinin dərvishləridir. Onların dilindəki şeirlər "nəfəs" dir, "hikmət" dir. Təkkələrdə, dargahlarda söylenən Haqq sözləri Türk xalqını bər-birinə daha da sıx bağlamışdır. Türk təsəvvüf ədəbiyyatı Mövlana, Konovi, Yunus Əmərə, Hacı Bəktəs, Eşrefoglu Ruminin əsərlərində gözəlliyi ilə təsvir olunmuş, təsəvvüf bu şeirlərin yardımı ilə ədəbiyyati dəha da zənginləşdirmişdir. Təsəvvüfdən bəhs edən dərvishlər haqqıqət incilərini şeirlər dilə gətirmişlər. Bu mütəsəvviflər üçün ədəbiyyat ilahi eşqi əks etdirmək üçün bir vasitə olmuştur. Təsəvvüf ədəbiyyatında eşq hər seydir, hər şey eşqdir. Divan və təsəvvüf ədəbiyyatlarında mütləq haqqıqət olan Allahın qoşuşağına eşq və ağlı olmaq tərbiələri iki yolu vardır. Aşiq eşqi, zahid isə ağlı əks etdirir. Məqsədə çatdırın, lakin ən çətin olan eşq yoludur və daima ağlla mübarizədər və ilahi eşq ağdan üstün mövqədə durur.

İlahi eşq mövzusu XI-XII əsrlərdə təsəvvüf və ya təkkə poeziyasının güclənməsi ilə yeni bir mərhələyə qədəm qoymuşdur. XIII-XIX əsrlərdə divan ədəbiyyatında da ilahi eşq asas mövzu olmuş, əsasən də klassik ədəbiyyat bir eşq ədəbiyyatı durumuna gəlmışdır. Şeirlərdə səslenən meyxanə, saqı, qədəh, gül, bülbü'l, pərvənə kimi təsəvvüf terminləri şeirlər estetik gözəlliyini təmin edən ünsürlər olmuşdur (4, 5).

Memarlıq incəsənləri ilə əks etdirən incəsənatın xüsusi növüdür. Zehni və ruhi istedadının das, taxta üzərində təcəssümütdür. Təsəvvüfün memarlıqda çox dəyərlər qazandırıldı məlumatdır. İslam təsəvvüfün dərinliyi ilə Süleymaniyyə məscidi və bütün məscid kompleksi təhlili ediləndə orada İslam ruhunun əks olunduğu nəzərə çarpar. Təsəvvüf motivlərinin ustalığıyla, məharətlə simvolları dərildiğinde aydın şəkildə görünür. Həqiqətən Süleymaniyyə bir çox baxımdan möhtəşəm bir "Bahid"ə, yəni tek olan Allahın çatmaq, sonra da o Vahiddən təkrar təfrirüata (çoxluğa) dönüşü simvollarıdır, müstəsna gözəlliyi olan bir mənə və incəliyi özündə əks etdirən əsədir (6, 102).

³³ Filologiya üzrə fəlsəfə doktoru, dosent Şorqşuraslıq fakultəsi, Türk filologiyası kafedrası

Xəttatlıq sənəti İslam incəsənətində xüsusi yer tutur. Tarix boyunca təkkə və dərgahların xəttatlığının inkişafında müstəsna yeri olmuşdur. Gözəl xətt Qurani-Kərimi ona layiq olan bir gözəlliklə yazmaqböyük bir sənətdir. Gözəl sənətləri yazında eks etdirmək xəttatdan fəlsəfi düşünçə, səbr tələb edir. Səbərsiz, kobud insan belə bir ince işin öhdəsində gələ bilməz. Təsəvvüfün də qayası ruhu nəfsdən əzaqlaşdıraraq onda nəcib, ince duyğular yaratmaqdır. Xəttatların da ruh aləmi, təmiz, rahat və həssas olmalıdır. Mənəvi güc böyük əsərlər yaratmağa zəmin yaradır. Qurani-Kərimdə eks olunan "Allah gözeldir, gözəl olan sevər" kəlamı da buna nümunəndir (3, Müslüm 147).

İslam davam etdikcə təsəvvüf də davam edəcək. Təsəvvüf fikir hayatımızı, düşüncə həyatımızı meydana getirən bir məktəbdür. Təsəvvüf geniş mənada İslam mədəniyyətinin bütün sahələrində təzahür etdiyindən türk təsəvvüfü də orijinal ədəbiyyat olaraq ümumtürk mədəniyyətini zənginləşdirmişdir.

Istifadə edilmiş ədəbiyyat

1. A.Azmi Bilgin. Türk tasavvuf edəbiyatının mahiyəti. Türkiye Mecmuası, C 24, Bahar, 2014.
2. İbn-i Hacar, "İedyüs Mukaddimeti Fethil Ban", Qurani-Kərim və Azərbaycan dilinə tərcüməsi, XVI nəşr, Nurlar, 2014.
3. Qurani-Kərim və Azərbaycan dilinə tərcüməsi, XVI nəşr, Nurlar, 2014.
4. Gökşü Mehmet Davut. 4.İstanbul Edebiyat Festivalı, Edəbiyat ve tasavvuf. Panel Sunulan ve Tebliğler Kitabı, İstanbul, 2012.
5. Mehmet Rıhtım, Seyid Yəhya Baküvi, Baki, 2013.
6. Osman Nuri Topdaş, İmandan ehsana təsəvvüf. Baki, 2009,

Açar sözlər: təsəvvüf, təsəvvüf ədəbiyyatı, təkkə, ilahi eşq, hədis, təfsir, fiqh, ədəbiyyat

Ключевые слова: суфизм, суфийская литература, текке, божественная любовь, хадис, тафсир, фикх, литература

Key words: sofism, sofi literature, tekke, devine love, hadith, interpretation, jurisprudence, literature

Summary

Sufism it is amalgamation with eternal happenings, acquiring high morality and generosity features, to live in appropriated rules of religion Sufism. Sufism means coming closer to the Truth. Creation, the existence and unity of God, the truth of existence, respect towards the Prophet, divine love, human value, temporality of the world, and good moral principles constitute the basis of Sufi philosophy. Sufism is related to many sciences: hadith, interpretation, jurisprudence. Sufism is also related to literature, philosophy and art. All of these prove that sufism has special role in Islam.

Резюме

Суфизм означает приобщение к вечному счастью, материально-духовное очищение, обретением прекрасных качеств и нравственности, жить соразмерно сущности религии. Суфизм означает приближение к Истине вместе с народом. Основу суфийской философии составляют такие темы, как Создание, существование и единство Аллаха, истинность существования, любовь к Пророку Мухаммеду, божественная любовь, ценность человека, прекрасное поведение. Суфизм связан с рядом исламских наук: хадисами, тафсиром, фикхом. Суфизм также связан с литературой, философией и искусством. Все эти особенности доказывают, что суфизм играет особенную роль в Исламе.

RƏYÇİ: dos. N.Əfəndiyeva